

PROMĚNĚNÝ V POHYBU

Vladimír Janoušek (30. 1. 1922 – 8. 9. 1986)
český sochař a malíř

Vladimír Janoušek, zakládající člen umělecké skupiny UB 12, absolvoval Umělecko-průmyslovou školu v Praze v ateliéru Josefa Wagnera. Na formování jeho sochařského výrazu měla vliv zejména pozdní tvorba Otto Gutfreunda a díla anglického sochaře Henriho Moora. Z oblasti teorie pak především úvahy Bohumila Kubišty a přednášky profesora Václava Nebeského. V 50. letech 20. století vytvářel sochy a reliéfy, které začleňoval do architektury. Postupně však začal opouštět klasický sochařský materiál a nahrazoval jej kovem. Od poloviny 60. let vytvářel plastiky, v nichž obrysy figur kladl do kontrastu s geometrickou formou. Poté začal ve své tvorbě uplatňovat pohyblivý prvek, zastoupený většinou kyvadlem, čímž v sochách vzrostl technicistní charakter. V pozdním období vytvářel sochy složené z plátů hliníkového plechu, které k sobě spojoval šrouby. Části těchto soch se daly nastavovat do různých poloh a divákovi nabízely možnost vlastního výkladu.

Vladimír Janoušek / Velký jezdec (Don Quijote I), 1985

INSPIRUJ SE SOCHOU VLADIMÍRA JANOUŠKA A VYTVOŘ POHYBLIVOU LOUTKU.

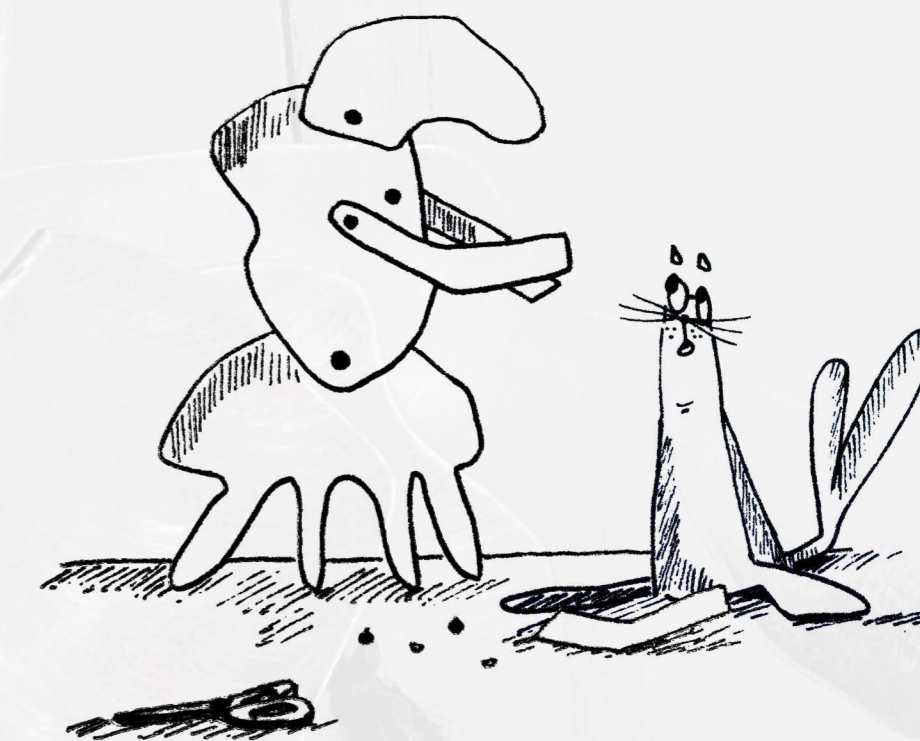
JAK NA TO:

Tužkou nakresli na papír různé organické*, či geometrické útvary a vystříhni je. Promysli si, jak je k sobě spojíš. Do každého dílku propíchni u okraje v místě spojení malou dírkou šídlem, hřebíkem, nebo jinou pomůckou s ostrou špičkou. Dílky k sobě sevakni patentkem tak, že jeho spodní část vsuneš do jedné dírky, horní část do druhé a pevně stiskneš. Získáš tak pohyblivou loutku, která se bude proměňovat podle toho, jak budeš s jejími dílky otáčet. Co ti loutka připomíná? Postavu, zvíře, nebo nějakou věc?

*organické – vycházející z přírodních tvarů,
opak geometrického

BUDEŠ POTŘEBOVAT:

- tvrdé bílé, černé, nebo barevné papíry (formát A4, nebo A3)
- tužku
- nůžky
- hřebík, šídlo, nebo tlustou jehlu
- kovové, nebo plastové připínací patentky

TIP!

Dílky loutky si můžeš pokreslit, nebo pomalovat.

